

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES

z 19. novembra 2008

o odpade a o zrušení určitých smerníc

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho
a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251
zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

(1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch ⁽⁴⁾ sa ustanovuje právny rámec pre odpadové hospodárstvo v Spoločenstve. Vymedzujú sa v nej kľúčové pojmy ako odpad, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu a stanovujú sa základné požiadavky pre odpadové hospodárstvo, najmä povinnosť zariadení a podnikov, ktoré vykonávajú činnosti nakladania s odpadom, mať povolenie alebo byť

registrované a povinnosť členských štátov vypracovať programy odpadového hospodárstva. V smernici sa zároveň ustanovujú hlavné zásady, ako napríklad povinnosť nakladať s odpadom tak, aby to nemalo negatívny vplyv na životné prostredie a zdravie ľudí, podpora uplatňovania hierarchie odpadového hospodárstva, a to v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“, čo je požiadavka, podľa ktorej musí náklady na zneškodnenie odpadu znášať jeho držiteľ, predchádzajúci držiteľia alebo výrobcovia výrobku, z ktorého odpad vznikol.

(2) V rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES z 22. júla 2002, ktorým sa ustanovuje šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva ⁽⁵⁾, sa vyzýva, aby sa vypracovali alebo zrevidovali právne predpisy o odpadoch a aby sa v rámci toho spresnil rozdiel medzi odpadom a tým, čo ním nie je, a aby sa vypracovali opatrenia týkajúce sa predchádzania vzniku odpadu a odpadového hospodárstva vrátane stanovenia cieľov.

(3) V oznámení Komisie z 27. mája 2003 k tematickej stratégii pre predchádzanie vzniku odpadu a jeho recyklácii sa uvádza, že je potrebné posúdiť existujúce vymedzenie pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie, vypracovať všeobecne uplatniteľné vymedzenie pojmu recyklácia a uskutočniť diskusiu o vymedzení pojmu odpad.

(4) Európsky parlament vo svojom uznesení z 20. apríla 2004 o vyššie uvedenom oznámení ⁽⁶⁾ vyzval Komisiu, aby zvažila rozšírenie smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ⁽⁷⁾ na celý sektor odpadu. Komisiu tiež požiadal, aby jasne odlíšila zhodnocovanie a zneškodňovanie a aby spresnila rozdiel medzi odpadom a tým, čo ním nie je.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 309, 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 229, 22.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. februára 2007 (Ú. v. EÚ C 287 E, 29.11.2007, s. 135), spoločná pozícia Rady z 20. decembra 2007 (Ú. v. EÚ C 71 E, 18.3.2008, s. 16) a pozícia Európskeho parlamentu zo 17. júna 2008 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 20. októbra 2008.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 104 E, 30.4.2004, s. 401.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26. Smernica nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 8).

- (5) Rada vo svojich záveroch z 1. júla 2004 vyzvala Komisiu, aby predložila návrh na revíziu určitých aspektov smernice 75/442/EHS zrušenej a nahradenej smernicou 2006/12/ES, aby sa objasnil rozdiel medzi odpadom a tým, čo ním nie je, a rozdiel medzi zhodnocovaním a zneškodňovaním.
- (6) Prvoradým cieľom každej politiky v oblasti odpadov by mala byť minimalizácia negatívnych účinkov tvorby a nakladania s odpadmi na zdravie ľudí a životné prostredie. Politika týkajúca sa odpadu by sa mala zameriavať aj na obmedzovanie využívania zdrojov a uprednostňovať praktické uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva.
- (7) Rada vo svojom uznesení z 24. februára 1997 o stratégii Spoločenstva pre odpadové hospodárstvo ⁽¹⁾ potvrdila, že predchádzanie vzniku odpadu by malo byť prvoradou prioritou odpadového hospodárstva a že druhotné použitie a recyklácia materiálov by sa mali uprednostňovať pred energetickým zhodnocovaním odpadu, pokiaľ sú najlepšou ekologickou možnosťou.
- (8) Je preto potrebné zrevidovať smernicu 2006/12/ES, aby sa objasnili kľúčové pojmy, ako napríklad odpad, zhodnocovanie a zneškodňovanie, aby sa posilnili opatrenia, ktoré sa musia prijať v rámci predchádzania vzniku odpadu, aby sa zaviedol prístup, ktorý zohľadní celý životný cyklus výrobkov a materiálov, a nie len odpadovú fázu, a aby sa sústredila pozornosť na zníženie vplyvov vzniku odpadu a nakladania s ním na životné prostredie, čím sa zvýši hospodárska hodnota odpadu. Okrem toho by sa malo podporovať zhodnocovanie odpadu a používanie zhodnotených materiálov s cieľom šetriť prírodné zdroje. V záujme jasnosti a zrozumiteľnosti by sa preto smernica 2006/12/ES mala zrušiť a nahradiť novou smernicou.
- (9) Keďže v súčasnosti sa na najdôležitejšie činnosti odpadového hospodárstva vzťahujú právne predpisy Spoločenstva v oblasti životného prostredia, je dôležité, aby sa táto smernica prispôbila tomuto prístupu. Dôraz na environmentálne ciele stanovené v článku 174 zmluvy by intenzívnejšie sústredil pozornosť na vplyv vzniku odpadu a nakladania s ním na životné prostredie počas celého životného cyklu zdrojov. Preto by právnym základom tejto smernice mal byť článok 175.
- (10) Účinné a jednotné pravidlá spracovania odpadov by sa s určitými výnimkami mali vzťahovať na huteľný majetok, ktorého sa držiteľ zbavuje, chce sa ho zbaviť alebo sa ho musí zbaviť.
- (11) To, či by sa nekontaminovaná vykopaná pôda a iný prirodzene sa vyskytujúci materiál, ktorý sa používa na inom mieste ako na mieste, kde sa vykopal, mali považovať za odpad, by sa malo zväziť v súlade s vymedzením pojmu odpad a ustanoveniami o vedľajších produktoch alebo o stave konca odpadu podľa tejto smernice.
- (12) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu ⁽²⁾ sa okrem iného ustanovujú primerané kontroly zberu, prepravy, spracovania, použitia a zneškodňovania všetkých vedľajších živočíšnych produktov vrátane odpadu živočíšneho pôvodu, ktoré majú zabrániť tomu, aby takýto odpad ohrozil zdravie zvierat a verejné zdravie. Je preto nevyhnutné objasniť vzťah s uvedeným nariadením, aby sa zabránilo duplicite pravidiel vyňatím živočíšnych vedľajších produktov z rozsahu pôsobnosti tejto smernice v prípadoch, keď sú určené na použitie, ktoré sa nepovažuje za odpadovú činnosť.
- (13) Na základe skúseností získaných pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1774/2002 by sa mal objasniť rozsah pôsobnosti právnych predpisov o odpadoch a ich ustanovení o nebezpečnom odpade v prípade živočíšnych vedľajších produktov, ako ich upravuje nariadenie (ES) č. 1774/2002. Tam, kde živočíšne vedľajšie produkty predstavujú potenciálne ohrozenie zdravia, je príslušným právnym nástrojom na riešenie tohto ohrozenia nariadenie (ES) č. 1774/2002 a je pritom potrebné vyhnúť sa zbytočnej duplicite s právnymi predpismi o odpadoch.
- (14) Zaradenie odpadu medzi nebezpečný odpad by sa malo zakladať okrem iného na právnych predpisoch Spoločenstva o chemikáliách, najmä o zaradení prípravkov medzi nebezpečné prípravky vrátane limitných hodnôt koncentrácie, ktoré sa použili na tento účel. Nebezpečný odpad by mal byť regulovaný podľa prísnych špecifikácií s cieľom pokiaľ možno zabrániť možným negatívnym vplyvom na životné prostredie a zdravie ľudí spôsobeným nevhodným hospodárením, alebo ich obmedziť. Navyše je potrebné ponechať systém, podľa ktorého sa klasifikujú odpady a nebezpečný odpad v súlade so zoznamom druhov odpadu ustanoveným rozhodnutím Komisie 2000/532/ES ⁽³⁾, aby sa podporila harmonizovaná klasifikácia odpadov a zabezpečilo sa harmonizované určovanie nebezpečného odpadu v Spoločenstve.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 76, 11.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie 2000/532/ES z 3. mája 2000 nahrádzajúce rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch (Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3).

- (15) Je potrebné rozlišovať medzi dočasným uložením odpadu pred jeho zberom, zberom odpadu a skladovaním odpadu pred jeho spracovaním. Zariadenia alebo podniky, pri ktorých činnosti vzniká odpad, by sa nemali považovať za subjekty, ktoré sa podieľajú na nakladaní s odpadom, a nemali by podliehať povoleniu na zhromažďovanie svojho odpadu pred jeho zberom.
- (16) Dočasné uloženie odpadu v rámci vymedzenia pojmu zber je zhromažďovacia činnosť pred zberom v zariadeniach, kde sa odpad vykladá, aby sa umožnila jeho príprava na ďalšiu prepravu na účely zhodnotenia alebo zneškodnenia na inom mieste. Vzhľadom na cieľ tejto smernice by sa malo rozlišovať medzi dočasným uložením odpadu pred zberom a skladovaním odpadu pred spracovaním podľa druhu odpadu, rozsahu a trvania skladovania a cieľa zberu. Tento rozdiel by mali stanoviť členské štáty. Na skladovanie odpadu pred zhodnocovaním v trvaní troch rokov a viac a na skladovanie odpadu pred zneškodnením v trvaní jedného roka a viac sa vzťahuje smernica Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov⁽¹⁾.
- (17) Systémy zberu odpadu, ktoré sa nevykonávajú v rámci profesionálnej činnosti, by nemali podliehať registrácii, keďže predstavujú nižšie riziko a prispievajú k separovanému zberu odpadu. Príklady takýchto systémov sú odpadové lieky zbierané lekárňami, systémy spätného odberu v obchodoch pre spotrebiteľský tovar a obecné systémy v školách.
- (18) Do tejto smernice by sa malo včleniť vymedzenie pojmov predchádzanie vzniku, opätovné použitie, príprava na opätovné použitie, spracovanie a recyklácia, aby sa objasnil rozsah týchto pojmov.
- (19) Vymedzenie pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie sa musí upraviť, aby sa tieto pojmy zreteľne rozlíšili, pričom by sa malo vychádzať zo skutočného rozdielu v ich vplyve na životné prostredie prostredníctvom nahrádzania prírodných zdrojov v hospodárstve a uznaním potenciálnych výhod, ktoré používanie odpadu ako zdroja má pre životné prostredie a zdravie ľudí. Okrem toho sa môžu vypracovať usmernenia na objasnenie prípadov, keď sa toto odlišenie ťažko uplatňuje v praxi alebo keď zaradenie činnosti medzi činnosti zhodnocovania nezodpovedá skutočnému vplyvu tejto činnosti na životné prostredie.
- (20) V tejto smernici by sa tiež malo objasniť, kedy je spaľovanie tuhého komunálneho odpadu energeticky účinné a možno ho považovať za zhodnocovanie.
- (21) Činnosti zneškodňovania, ktoré pozostávajú z vypúšťania odpadu do morí a oceánov vrátane jeho ukladania na morské dno, sa upravujú aj v medzinárodných dohovorech, najmä v Dohovore o predchádzaní znečisťovaniu morí vypúšťaním odpadu, uzavretom v Londýne 13. novembra 1972, a protokole k tomuto dohovoru z roku 1996 v znení z roku 2006.
- (22) Nemalo by dochádzať k zámene rozličných aspektov vymedzenia pojmu odpad a v prípade potreby by sa na vedľajšie produkty, ktoré nie sú odpadom, na jednej strane a na odpad, ktorý prestal byť odpadom, na strane druhej mali vzťahovať vhodné postupy. S cieľom spresniť určité aspekty vymedzenia pojmu odpad by sa v tejto smernici malo objasniť:
- kedy sú látky alebo veci, ktoré sú výsledkom výrobného procesu, ktorý nie je primárne zameraný na ich výrobu, vedľajším produktom, a nie odpadom. Rozhodnutie, že látka nie je odpadom, sa môže prijať len na základe pravidelne aktualizovaného koordinovaného prístupu a musí byť v súlade s ochranou životného prostredia a zdravia ľudí. Ak je použitie vedľajšieho produktu povolené na základe environmentálneho povolenia alebo všeobecných environmentálnych pravidiel, môžu to členské štáty využiť ako nástroj na rozhodnutie o tom, že sa neočakáva žiadny celkový nepriaznivý vplyv na životné prostredie alebo zdravie ľudí; látka alebo predmet sa môže považovať za vedľajší produkt iba ak spĺňa určité podmienky. Ak vedľajší produkt spadá do kategórie produktov, vývoz vedľajších produktov by mal spĺňať požiadavky príslušných právnych predpisov Spoločenstva; a
 - kedy určitý odpad prestáva byť odpadom, prostredníctvom ustanovenia kritérií stavu konca odpadu, ktoré poskytujú vysokú úroveň ochrany životného prostredia a majú prínos pre životné prostredie a hospodárstvo; možné kategórie odpadu, pre ktoré by sa mali vypracovať špecifikácie a kritériá stavu konca odpadu, sú okrem iného stavebný a demolačný odpad, niektoré druhy popola a trosky, kovový šrot, agregáty, pneumatiky, textilie, kompost, odpadový papier a sklo. Na účely dosiahnutia stavu konca odpadu môže ísť pri činnosti zhodnocovania napríklad len o kontrolu odpadu, aby sa overilo, či spĺňa kritériá pre stav konca odpadu.
- (23) Na overenie alebo vypočítanie toho, či sú splnené recyklačné ciele a ciele zhodnocovania stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov⁽²⁾, smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES

(1) Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1.

(2) Ú. v. ES L 365, 31.12.1994, s. 10.

- z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti ⁽¹⁾, smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) ⁽²⁾ a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch ⁽³⁾ rovnako ako v iných príslušných právnych predpisoch Spoločenstva, by sa množstvá odpadu, ktorý prestal byť odpadom, mali započítať ako recyklovaný a zhodnotený odpad, ako sú splnené požiadavky týchto právnych predpisov na recykláciu alebo zhodnotenie.
- (24) Na základe vymedzenia pojmu odpad a s cieľom zvýšiť istotu a jednotnosť môže Komisia prijať usmernenia, v ktorých sa spresní, kedy sa v určitých prípadoch látky alebo veci stávajú odpadom. Takéto usmernenia možno vytvoriť okrem iného pre elektrické a elektronické zariadenia a vozidlá.
- (25) Náklady by sa mali vykazovať tak, aby odrážali skutočné náklady pre životné prostredie v dôsledku vzniku odpadu a nakladania s ním.
- (26) Zásada „znečisťovateľ platí“ je základnou zásadou na európskej a medzinárodnej úrovni. Pôvodca odpadu a držiteľ odpadu by mali s odpadom nakladať takým spôsobom, ktorý zaručuje vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí.
- (27) Zavedenie rozšírenej zodpovednosti výrobcu v tejto smernici je jedným z prostriedkov na podporu vývoja a výroby tovarov, ktoré plne zohľadňujú a uľahčujú efektívne využívanie zdrojov počas ich celého životného cyklu vrátane ich opravy, opätovného použitia, demontáže a recyklácie bez toho, aby sa ohrozoval voľný obeh tovaru na vnútornom trhu.
- (28) Táto smernica by mala pomôcť EÚ v tom, aby sa priblížila „recyklujúcej spoločnosti“, ktorá sa snaží predchádzať vzniku odpadu a využívať odpad ako zdroj. Najmä v šiestom environmentálnom akčnom programe Spoločenstva sa vyzýva na prijatie opatrení zameraných na zabezpečenie triedenia odpadov priamo pri zdroji, na zber a recykláciu prioritných prúdov odpadov. V súlade s týmto cieľom a ako prostriedok na uľahčenie zhodnocovania odpadu alebo zlepšenie jeho potenciálu zhodnocovania by sa odpad predtým, než sa podrobí činnostiam zhodnocovania, ktorými sa dosiahne najlepší celkový environmentálny výsledok, mal zbierať separovane, ak je to technicky, environmentálne a hospodársky uskutočniteľné. Členské štáty by mali podporovať oddelenie nebezpečných zložiek z odpadových tokov, ak je to potrebné na dosiahnutie environmentálne priaznivého odpadového hospodárstva.
- (29) Členské štáty by mali podporovať používanie recyklovaných materiálov (ako je napríklad zhodnotený papier) v súlade s odpadovou hierarchiou a s cieľom vytvorenia recyklujúcej spoločnosti a v prípadoch, ak je to možné, by nemali podporovať ukladanie takýchto recyklovaných materiálov na skládky alebo ich spaľovanie.
- (30) Na vykonávanie zásady predbežnej opatrnosti a zásady preventívnej činnosti, ktoré obsahuje článok 174 ods. 2 zmluvy, je potrebné stanoviť všeobecné environmentálne ciele odpadového hospodárstva v Spoločenstve. Z podstaty týchto zásad vyplýva, že je na Spoločenstve a členských štátoch, aby stanovili rámec na predchádzanie vzniku, znižovanie a podľa možnosti elimináciu zdrojov znečistenia alebo rušivých vplyvov od samotného počiatku tým, že prijímú také opatrenia, ktoré umožnia odstrániť známe riziká.
- (31) Hierarchia odpadového hospodárstva vo všeobecnosti ustanovuje poradie priorit toho, čo predstavuje v právnych predpisoch o odpadoch a politike odpadového hospodárstva z celkového hľadiska najlepšiu environmentálnu voľbu, aj keď odklonenie sa od nej môže byť potrebné v prípade špecifických prúdov odpadov, ak je to odôvodnené okrem iného technickou uskutočniteľnosťou, ekonomickou životaschopnosťou a ochranou životného prostredia.
- (32) Ak sa má Spoločenstvu ako celku umožniť, aby sa stalo sebestačným pri zneškodňovaní odpadu a zhodnocovaní zmesového komunálneho odpadu zo súkromných domácností a ak sa má umožniť členským štátom dosiahnuť tento cieľ individuálne, je potrebné ustanoviť sieť spolupráce, pokiaľ ide o zariadenia na zneškodňovanie odpadu a zariadenia na zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu zo súkromných domácností, pričom sa zohľadnia geografické okolnosti a potreba špecializovaných zariadení pre určité druhy odpadu.
- (33) Na účely uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu ⁽⁴⁾ ostáva zmesový komunálny odpad uvedený v článku 3 ods. 5 uvedeného nariadenia zmesovým komunálnym odpadom, aj keď bol predmetom spracovania, ktoré podstatným spôsobom nezmenilo jeho vlastnosti.
- (34) Je dôležité, aby sa nebezpečný odpad označoval v súlade s medzinárodnými normami a normami Spoločenstva. Ak sa však takýto odpad zbiera z domácností separovane, nemalo by to viesť k povinnosti domácností vyplňať potrebnú dokumentáciu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 269, 21.10.2000, s. 34.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1.

- (35) V súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva a na účely zníženia emisií skleníkových plynov vznikajúcich pri zneškodňovaní odpadu skládkovaním je dôležité zjednodušiť separovaný zber a riadne spracovanie biologického odpadu, aby bolo možné vyrábať kompost a iné materiály založené na biologickom odpade, ktoré sú bezpečné z environmentálneho hľadiska. Komisia po posúdení nakladania s biologickým odpadom v prípade potreby predloží návrhy na legislatívne opatrenia.
- (36) Minimálne technické normy týkajúce sa činností spracovania odpadu, na ktoré sa nevzťahuje smernica 96/61/ES, sa môžu prijať, ak existuje dôkaz, že by boli prínosom v zmysle ochrany zdravia ľudí a životného prostredia a ak by koordinovaný prístup k vykonávaniu tejto smernice zabezpečil ochranu zdravia ľudí a životného prostredia.
- (37) Je potrebné ďalej spresniť rozsah a obsah povinnosti programovania odpadového hospodárstva a začleniť do procesu prípravy alebo revízie programov odpadového hospodárstva potrebu zohľadniť vplyv vzniku odpadu a nakladania s ním na životné prostredie. V prípade potreby by sa tiež mali zohľadniť požiadavky programovania odpadového hospodárstva ustanovené v článku 14 smernice 94/62/ES a v stratégii na znižovanie množstva biologicky rozložiteľného odpadu, ktorý sa dostáva na skládky, uvedenej v článku 5 smernice 1999/31/ES.
- (38) Členské štáty môžu uplatňovať environmentálne povolenia alebo všeobecné environmentálne pravidlá na určitých pôvodcov odpadu, pokiaľ sa tým neohrozí riadne fungovanie vnútorného trhu.
- (39) Podľa nariadenia (ES) č. 1013/2006 môžu členské štáty prijať opatrenia potrebné na zabránenie preprave odpadu, ktorá nie je v súlade s ich programami odpadového hospodárstva. Členským štátom by sa malo umožniť odchylné od uvedeného nariadenia obmedziť prichádzajúce zásielky odpadu určeného pre spaľovne, ktoré sú označené ako zhodnocovacie zariadenia, ak sa zistilo, že vnútroštátny odpad by sa musel zneškodňovať alebo by sa musel spracovať spôsobom, ktorý nie je v súlade s ich národnými programami odpadového hospodárstva. Uznáva sa, že niektoré členské štáty nemusia byť schopné zabezpečiť na svojom území sieť pozostávajúcu z úplnej škály zariadení na konečné zhodnocovanie.
- (40) Na zlepšenie spôsobu, akým sa vykonávajú opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu v členských štátoch, a na uľahčenie výmeny najlepších postupov v tejto oblasti je potrebné posilniť ustanovenia o predchádzaní vzniku odpadu a zaviesť požiadavku, aby členské štáty vypracovali programy predchádzania vzniku odpadu, ktoré sa sústreďia na hlavné vplyvy na životné prostredie a zohľadnia celý životný cyklus výrobkov a materiálov. Tieto opatrenia by mali sledovať cieľ prerušenia súvislosti medzi hospodárskym rastom a vplyvmi na životné prostredie súvisiacimi so vznikom odpadu. Zainteresované strany, ako aj široká verejnosť by mali mať možnosť zúčastniť sa na vypracovaní týchto programov a po ich vypracovaní by k nim mali mať prístup v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia⁽¹⁾. Predchádzanie vzniku odpadu a ciele oddelenia by sa mali rozvíjať tak, aby sa vhodným spôsobom znižovali nepriaznivé vplyvy odpadu a množstvá vytváraného odpadu.
- (41) S cieľom priblížiť sa k európskej recyklačnej spoločnosti s vysokou mierou účinnosti zdrojov, by sa mali ustanoviť ciele v oblasti príprav na opätovné použitie a recykláciu odpadu. Členské štáty majú naďalej rozdielne prístupy k zberu odpadu z domácností a odpadu podobného druhu a zloženia. Je preto vhodné, aby tieto ciele zohľadňovali rozdielne systémy zberu v rôznych členských štátoch. Odpadové toky iného pôvodu podobné odpadu z domácností zahŕňajú odpad uvedený v zápise 20 zoznamu ustanoveného rozhodnutím Komisie 2000/532/ES.
- (42) Pri dosahovaní cieľov v oblasti predchádzania vzniku odpadu a nakladania s ním môžu kľúčovú úlohu zohrať hospodárske nástroje. Odpad má často hodnotu ako zdroj a rozšírené využívanie hospodárskych nástrojov môže maximalizovať prínos pre životné prostredie. Malo by sa preto podporiť využívanie týchto nástrojov na primeranej úrovni, pričom treba zdôrazniť, že o ich využívaní môžu rozhodovať jednotlivé členské štáty.
- (43) Niektoré ustanovenia o nakladaní s odpadom, ktoré obsahuje smernica Rady 91/689/EHS z 12. decembra 1991 o nebezpečnom odpade⁽²⁾, by sa mali zmeniť a doplniť, aby sa odstránili obsolentné ustanovenia a aby sa zlepšila zrozumiteľnosť textu. V záujme zjednotenia právnych predpisov Spoločenstva by sa mali začleniť do tejto smernice. Ak sa má objasniť fungovanie zákazu zmiešavania odpadu ustanoveného v smernici 91/689/EHS a chrániť životné prostredie a zdravie ľudí, mali by byť výnimky z tohto zákazu navyše v súlade s najlepšimi dostupnými technikami vymedzenými v smernici 96/61/ES. Smernica 91/689/EHS by sa preto mala zrušiť.

(1) Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17.

(2) Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 20.

- (44) V záujme zjednodušenia právnych predpisov Spoločenstva a vzhľadom na environmentálne prínosy by sa do tejto smernice mali začleniť relevantné ustanovenia smernice Rady 75/439/EHS zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov⁽¹⁾. Smernica 75/439/EHS by sa preto mala zrušiť. Nakladanie s odpadovými olejmi by malo byť v súlade s poradím priorit hierarchie odpadového hospodárstva a prednosť by sa mala dávať variantom, ktoré zabezpečujú najlepší celkový environmentálny výsledok. Separovaný zber odpadových olejov zostáva i naďalej dôležitý pre správne nakladanie s týmito olejmi a pre zabránenie poškodeniu životného prostredia ich nevhodným zneškodňovaním.
- (45) Členské štáty by mali ustanoviť účinné, primerané a odradzujúce sankcie, ktoré by sa ukladali fyzickým a právnickým osobám zodpovedným za nakladanie s odpadom, ako sú pôvodcovia odpadu, držiteľia odpadu, sprostredkovatelia, obchodníci, prepravcovia a zariadenia na zber odpadu a zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú činnosti spracovania odpadu a realizujú systémy nakladania s odpadom, v prípade, že porušia ustanovenia tejto smernice. Členské štáty môžu tiež podniknúť kroky na vymáhanie nákladov súvisiacich s nedodržiavaním ustanovení a nákladov na nápravné opatrenia bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd⁽²⁾.
- (46) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽³⁾.
- (47) Komisia by mala byť predovšetkým splnomocnená na stanovenie kritérií v niekoľkých otázkach, napr. pokiaľ ide o podmienky, za akých sa má vec považovať za vedľajší produkt, stav konca odpadu a určenie odpadu, ktorý sa považuje za nebezpečný, a tiež stanoviť podrobné pravidlá pre metódy uplatňovania a výpočtu, na overenie recyklačných cieľov stanovených touto smernicou. Komisia by tiež mala byť splnomocnená na prispôbovanie príloh technickému a vedeckému pokroku a špecifikovanie uplatňovania vzorca pre spaľovne uvedeného v prílohe II položke R1. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tejto smernice jej doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.

- (48) V súlade s bodom 34 medziinstitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva⁽⁴⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.
- (49) Keďže cieľ tejto smernice, a to ochranu životného prostredia a zdravia ľudí, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov smernice ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Táto smernica ustanovuje opatrenia na ochranu životného prostredia a zdravia ľudí predchádzaním alebo znížením nepriaznivých vplyvov vzniku odpadu a nakladania s ním a znížením celkových vplyvov využívania zdrojov a zvyšovaním efektívnosti takehoto využívania.

Článok 2

Vyňatie z rozsahu pôsobnosti

1. Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa vynímajú:
 - a) plynne odpady vypúšťané do ovzdušia;
 - b) pôda (*in situ*) vrátane nevykopanej kontaminovanej pôdy a budov trvalo spojených s pôdou;
 - c) nekontaminovaná pôda a iný prirodzene sa vyskytujúci materiál vykopaný počas stavebných prác, ak je isté, že sa materiál použije na účely výstavby v prirodzenom stave na mieste, na ktorom sa vykopal;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

d) rádioaktívny odpad;

e) vyradené výbušniny;

f) fekálne látky, ak sa na ne nevzťahuje odsek 2 písm. b), slama alebo iný prírodný poľnohospodársky alebo lesnícky materiál, ktorý nie je nebezpečný a používa sa v poľnohospodárstve, lesníctve alebo na výrobu energie z takejto biomasy procesmi alebo spôsobmi, ktoré nepoškodzujú životné prostredie ani neohrozujú zdravie ľudí.

2. Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa do tej miery, v akej sa na ne vzťahujú iné právne predpisy Spoločenstva, vylučujú:

a) odpadové vody;

b) živočíšne vedľajšie produkty vrátane spracovaných produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 1774/2002, okrem tých, ktoré sú určené na spálenie, skládanie alebo použitie v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu;

c) telá zvierat, ktoré uhynuli iným spôsobom ako porážkou vrátane zvierat zabitých na účely eradikácie epizootických chorôb a ktoré sú likvidované v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002;

d) odpad vznikajúci pri prieskume, ťažbe, spracovaní a skladovaní nerastných surovín a pri práci v lomoch, na ktorý sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu ⁽¹⁾.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté dodržiavanie povinností podľa iných príslušných právnych predpisov Spoločenstva sa sedimenty premiestňované v rámci povrchových vôd na účely vodohospodárstva a riadenia vodných tokov alebo na zabránenie záplavám alebo zmiernenie účinkov povodní a súch alebo na rekultiváciu pôdy vylučujú z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sa preukáže, že sedimenty nie sú nebezpečné.

4. Osobitné pravidlá pre konkrétne prípady alebo pravidlá doplnujúce pravidlá tejto smernice o nakladaní s určitými kategóriami odpadov možno ustanoviť v samostatných smerniciach.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „odpad“ je každá látka alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je povinný sa jej zbaviť;

2. „nebezpečný odpad“ je odpad, ktorý má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III;

3. „odpadové oleje“ sú všetky minerálne alebo syntetické mazacie alebo priemyselné oleje, ktoré už nie sú vhodné na použitie, na ktoré boli pôvodne určené, ako napr. použité oleje pre spaľovacie motory a prevodové oleje, mazacie oleje, oleje do turbín a hydraulické oleje;

4. „biologický odpad“ je biologicky rozložiteľný odpad zo záhrad a parkov, potravinový a kuchynský odpad z domácností, reštaurácií, stravovacích a maloobchodných zariadení a porovnateľný odpad z potravinárskych závodov;

5. „pôvodca odpadu“ je každý, koho činnosťou vzniká odpad (pôvodný pôvodca odpadu), alebo každý, kto vykonáva predbežnú úpravu, zmiešavanie alebo iné činnosti, ktorých výsledkom je zmena povahy alebo zloženia tohto odpadu;

6. „držiteľ odpadu“ je pôvodca odpadu alebo fyzická osoba alebo právnická osoba, u ktorej sa odpad nachádza;

7. „obchodník“ je každý podnik, ktorý koná ako príkazca pri kúpe a následnom predaji odpadu, vrátane takých obchodníkov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;

8. „sprostredkovateľ“ je každý podnik, ktorý organizuje zhodnocovanie alebo zneškodňovanie odpadu v mene iných osôb, vrátane takých sprostredkovateľov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;

9. „nakladanie s odpadom“ je zber, preprava, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad takýmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa konanie vo funkcii obchodníka alebo sprostredkovateľa;

10. „zber“ je zhromažďovanie odpadu vrátane predbežného triedenia a dočasného uloženia odpadu na účely prepravy do zariadenia na spracovanie odpadov;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 15.

11. „triedený zber“ je zber, pri ktorom sa tok odpadu delí podľa typu a charakteru odpadu, aby sa uľahčilo špecifické spracovanie;
12. „predchádzanie vzniku“ sú opatrenia, ktoré sa prijímú predtým, ako sa látka, materiál alebo výrobok stane odpadom, a ktoré znižujú:
- a) množstvo odpadu aj prostredníctvom opätovného použitia výrobkov alebo predĺženia životnosti výrobkov;
 - b) nepriaznivé vplyvy vzniknutého odpadu na životné prostredie a zdravie ľudí; alebo
 - c) obsah škodlivých látok v materiáloch a výrobkoch;
13. „opätovné použitie“ je akákoľvek činnosť, pri ktorej sa výrobky alebo zložky, ktoré nie sú odpadom, znova použijú na ten istý účel, na aký boli určené;
14. „spracovanie“ sú činnosti zhodnocovania alebo zneškodňovania vrátane prípravy pred zhodnocovaním alebo zneškodňovaním;
15. „zhodnocovanie“ je akákoľvek činnosť, ktorej hlavným výsledkom je prospešné využitie odpadu, ktorý nahradí iné materiály, ktoré by sa inak použili na splnenie určitej funkcie, alebo pripravenosť odpadu na plnenie tejto funkcie v závode alebo v širšom hospodárstve. Príloha II stanovuje neúplný zoznam činností zhodnocovania;
16. „príprava na opätovné použitie“ sú činnosti zhodnocovania súvisiace s kontrolou, čistením alebo opravou, pri ktorej sa výrobky alebo zložky výrobkov, ktoré sa stali odpadom, pripravujú, aby sa opätovne použili bez akéhokoľvek iného predbežného spracovania;
17. „recyklácia“ je každá činnosť zhodnocovania, ktorou sa odpadové materiály opätovne spracujú na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo na iné účely. Zahŕňa opätovné spracovanie organického materiálu, ale nezahŕňa energetické zhodnocovanie a opätovné spracovanie na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo na činnosti spätného zasypávania;
18. „regenerácia odpadových olejov“ je každá činnosť recyklácie, pri ktorej možno rafináciou odpadových olejov vyrobiť základné oleje, najmä odstránením kontaminantov, produktov oxidácie a prísad, ktoré takéto oleje obsahujú;
19. „zneškodňovanie“ je každá činnosť, ktorá nie je zhodnocovaním, i v prípade, ak je druhotným výsledkom činnosti spätné získanie látok alebo energie. Príloha I stanovuje neúplný zoznam činností zneškodňovania;
20. „najlepšie dostupné techniky“ sú najlepšie dostupné techniky, ako sú vymedzené v článku 2 ods. 11 smernice 96/61/ES.

Článok 4

Hierarchia odpadového hospodárstva

1. V právnych predpisoch a politikách, ktoré sa týkajú predchádzania vzniku odpadu a nakladania s odpadom, sa ako poradie priorit uplatňuje táto hierarchia odpadového hospodárstva:

- a) predchádzanie vzniku;
- b) príprava na opätovné použitie;
- c) recyklácia;
- d) iné zhodnocovanie, napr. energetické zhodnocovanie; a
- e) zneškodňovanie.

2. Pri uplatňovaní hierarchie odpadového hospodárstva uvedenej v odseku 1 prijímú členské štáty opatrenia na podporu možností, ktoré poskytujú najlepší celkový environmentálny výsledok. To si môže vyžadovať odklon určitých odpadových tokov od hierarchie, ak je to odôvodnené úvahami o životnom cykle vo vzťahu k celkovým vplyvom vzniku a nakladania s takýmto odpadom.

Členské štáty zabezpečia, aby bol rozvoj právnych predpisov a politiky v oblasti odpadov plne transparentným procesom v duchu existujúcich vnútroštátnych pravidiel o konzultovaní a zapojení občanov a iných zúčastnených strán.

Členské štáty zohľadnia všeobecné zásady ochrany životného prostredia, ako sú zásada obozretnosti a zásada trvalej udržateľnosti, technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť, ochranu zdrojov, ako aj celkové vplyvy na životné prostredie a zdravie ľudí a hospodárske a sociálne vplyvy v súlade s článkami 1 a 13.

Článok 5

Vedľajšie produkty

1. Látka alebo vec, ktorá je výsledkom výrobného procesu, ktorého primárnym cieľom nie je výroba tejto veci, sa môže považovať za vedľajší produkt a nie za odpad, ako sa uvádza v článku 3 bode 1, iba ak sú splnené tieto podmienky:

- a) ďalšie používanie látky alebo veci je isté;
- b) látka alebo vec sa môže použiť priamo bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup;
- c) látka alebo vec sa vyrába ako neoddeliteľná súčasť výrobného procesu; a
- d) ďalšie použitie je zákonné, t.j. látka alebo vec spĺňa všetky relevantné požiadavky pre konkrétne použitie z hľadiska výroby, ochrany životného prostredia a zdravia a nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

2. Na základe podmienok ustanovených v odseku 1 možno prijať opatrenia na určenie kritérií, ktoré musí konkrétna látka alebo vec spĺňať, aby sa považovala za vedľajší produkt a nie za odpad, ako sa uvádza v článku 3 bode 1. Tieto opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2.

Článok 6

Stav konca odpadu

1. Niektorý špecifický odpad prestáva byť odpadom v zmysle článku 3 bodu 1, ak prejde činnosťou zhodnocovania vrátane recyklácie a spĺňa osobitné kritériá, ktoré sa vypracujú v súlade s týmito podmienkami:

- a) látka alebo vec sa bežne používa na špecifické účely;
- b) pre túto látku alebo vec existuje trh alebo je po nej dopyt;
- c) látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifické účely a spĺňa existujúce právne predpisy a normy uplatniteľné na výrobky; a

d) použitie látky alebo veci nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

Kritéria v potrebných prípadoch zahŕňajú aj limitné hodnoty pre znečisťujúce látky a zohľadnia všetky prípadné nepriaznivé vplyvy látky alebo predmetu na životné prostredie.

2. Opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením, týkajúce sa prijatia kritérií stanovených v odseku 1 a špecifikujúcich druh odpadu, na ktorý sa tieto kritériá uplatňujú, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2. Mali by sa zväziť osobitné kritériá na určenie, kedy odpad prestáva byť odpadom, a to okrem iného aspoň v prípade agregátov, papiera, skla, kovov, pneumatík a textílií.

3. Odpad, ktorý prestáva byť odpadom v súlade s odsekmi 1 a 2, prestáva byť odpadom aj na účely cieľov zhodnocovania a recyklácie stanovených v smerniciach 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES a 2006/66/ES a v iných relevantných právnych predpisoch Spoločenstva, pokiaľ sa splnia požiadavky na recykláciu alebo využitie stanovené v týchto právnych predpisoch.

4. Ak neboli podľa postupu stanoveného v odsekoch 1 a 2 určené kritériá na úrovni Spoločenstva, členské štáty môžu v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, či určitý odpad prestal byť odpadom, pričom zohľadnia uplatniteľnú judikatúru. Takéto rozhodnutia oznámia Komisii v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ⁽¹⁾, ako to uvedená smernica požaduje.

Článok 7

Zoznam odpadov

1. Opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice, týkajúce sa aktualizácie zoznamu odpadov ustanoveného rozhodnutím 2000/532/ES, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2. Zoznam odpadov zahŕňa nebezpečný odpad a zohľadňuje pôvod a zloženie odpadu a v potrebných prípadoch i limitné hodnoty koncentrácie nebezpečných látok. Zoznam odpadov je záväzný z hľadiska určenia odpadu, ktorý sa má považovať za nebezpečný odpad. Zahŕnutie látky alebo veci do zoznamu neznamená, že je odpadom za každých okolností. Látka alebo vec sa považuje za odpad, iba ak zodpovedá vymedzeniu pojmu v článku 3 bode 1.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

2. Členský štát môže považovať odpad za nebezpečný odpad, i keď sa na zozname odpadov neuvádza ako nebezpečný, ak má jednu alebo viaceré vlastnosti uvedené v prílohe III. Členský štát bezodkladne oznámi Komisii akékoľvek takéto prípady. Zaznamená ich v správe ustanovenej v článku 37 ods. 1 a poskytne jej všetky príslušné informácie. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

3. Ak členský štát môže predložiť dôkaz, že konkrétny odpad, ktorý je uvedený na zozname ako nebezpečný, nemá žiadnu z vlastností uvedených v prílohe III, môže považovať tento odpad za odpad, ktorý nie je nebezpečný. Členský štát bezodkladne oznámi Komisii akékoľvek takéto prípady a poskytne jej potrebné dôkazy. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

4. Zmena klasifikácie nebezpečného odpadu na odpad, ktorý nie je nebezpečný, sa nesmie dosiahnuť riedením ani zmiešaním odpadu s cieľom znížiť pôvodnú koncentráciu znečisťujúcich látok na úroveň, ktorá je nižšia ako hranica na označenie odpadu za nebezpečný.

5. Opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice, týkajúce sa revízie zoznamu s cieľom rozhodnúť o jeho úprave podľa odsekov 2 a 3, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2.

6. Členské štáty môžu za odpad, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný, považovať odpad, ktorý je v súlade so zoznam uvedeným v odseku 1.

7. Komisia zabezpečí, aby bol zoznam odpadu a revízia tohto zoznamu v náležitom súlade so zásadami jasnosti, zrozumiteľnosti a prístupnosti pre používateľov, najmä malé a stredné podniky (MSP).

KAPITOLA II

VŠEOBECNÉ POŽIADAVKY

Článok 8

Rozšírená zodpovednosť výrobcu

1. S cieľom posilniť opätovné využívanie a predchádzanie vzniku odpadu, jeho recykláciu a iné zhodnocovanie môžu členské štáty prijať legislatívne alebo nelegislatívne opatrenia, aby zabezpečili, že každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojej profesionálnej činnosti vyvíja, vyrába, spracúva, upravuje alebo dováža výrobky (výrobca výrobkov) má rozšírenú zodpovednosť výrobcu.

Takéto opatrenia môžu zahŕňať prijatie vrátených výrobkov a odpadu, ktorý zostane po použití týchto výrobkov, ako aj nasledujúce nakladanie s odpadom a finančnú zodpovednosť za takéto činnosti. Ďalej môžu zahŕňať zavedenie povinnosti uverejňovať informácie týkajúce sa rozsahu, v akom je daný výrobok opätovne použiteľný a recyklovateľný.

2. Členské štáty môžu prijať vhodné opatrenia na podporu dizajnu výrobkov, ktorý zníži ich environmentálne vplyvy a vznik odpadu počas výroby a nasledujúceho použitia výrobkov a na zabezpečenie toho, že zhodnocovanie a zneškodňovanie výrobkov, ktoré sa stali odpadom, sa uskutočňuje v súlade s článkami 4 a 13.

Takéto opatrenia môžu okrem iného podporovať vývoj, výrobu a uvádzanie na trh výrobkov, ktoré sú vhodné na viacnásobné použitie, ktoré sú z technického hľadiska trvanlivé a sú, po tom, čo sa stanú odpadom, vhodné na riadne a bezpečné zhodnocovanie a environmentálne vhodné zneškodňovanie.

3. Pri uplatňovaní rozšírenej zodpovednosti výrobcu zohľadňujú členské štáty technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť a celkové vplyvy na životné prostredie, zdravie ľudí a sociálnu oblasť a rešpektujú pritom potrebu zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu.

4. Rozšírená zodpovednosť výrobcu sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť za nakladanie s odpadom ustanovená v článku 15 ods. 1, a bez toho, aby boli dotknuté platné osobitné právne predpisy o tokoch odpadu a konkrétnych produktoch.

Článok 9

Predchádzanie vzniku odpadu

Komisia po konzultáciách so všetkými zúčastnenými stranami predloží Európskemu parlamentu a Rade tieto správy, ku ktorým priloží prípadné návrhy opatrení potrebných na podporu preventívnych činností a realizáciu programov na predchádzanie vzniku odpadu uvedených v článku 29:

a) do konca roku 2011 priebežnú správu o vývoji tvorby odpadu a rozsahu predchádzania vzniku odpadu, vrátane stanovenia politiky ekodizajnu výrobkov, ktorá bude riešiť problém tvorby odpadu a prítomnosti nebezpečných látok v odpade s cieľom podporovať technológie zamerané na trvalé, druhotne použiteľné a recyklovateľné výrobky;

b) do konca roku 2011 formulovanie akčného plánu ďalších podporných opatrení na európskej úrovni, najmä opatrení zameraných na zmenu súčasného modelu spotreby;

c) do konca roku 2014 stanovenie predchádzania vzniku odpadu a oddelenie cieľov na rok 2020 založené na najosvedčenejších postupoch vrátane prípadnej revízie ukazovateľov uvedených v článku 29 ods. 4.

Článok 10

Zhodnocovanie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že sa odpad podrobí činnostiam zhodnocovania v súlade s článkami 4 a 13.

2. Ak je to potrebné na zaistenie súladu s odsekom 1 a na uľahčenie alebo zlepšenie zhodnocovania, odpad sa zbiera separovane, ak je to technicky, environmentálne a hospodársky uskutočniteľné, a nezmiešava sa s iným odpadom alebo iným materiálom s odlišnými vlastnosťami.

Článok 11

Opätovné použitie a recyklácia

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na podporu opätovného použitia výrobkov a na prípravu činností súvisiacich s opätovným využitím, najmä prostredníctvom vytvárania a podpory sietí opätovného využívania a opravy, využívania hospodárskych nástrojov, kritérií na obstarávanie, kvantitatívnych cieľov alebo iných opatrení.

Členské štáty prijímú opatrenia na podporu recyklácie vysokej kvality a s týmto cieľom zriadia systémy triedeného zberu podľa toho, kde to bude technicky, environmentálne a hospodársky praktické a vhodné, aby sa splnili potrebné kvalitatívne normy pre príslušné oblasti recyklácie.

S výnimkou článku 10 ods. 2 sa do roku 2015 zavedie triedený zber minimálne pre: papier, kov, plast a sklo.

2. S cieľom splniť ciele tejto smernice a priblížiť sa k európskej recyklačnej spoločnosti s vysokou úrovňou účinnosti zdrojov členské štáty prijímú príslušné opatrenia zamerané na dosiahnutie týchto cieľov:

a) do roku 2020 sa zvýši príprava na opätovné použitie a recykláciu odpadu z domácností ako papier, kov, plasty

a sklo a podľa možnosti z iných zdrojov, pokiaľ tieto zdroje obsahujú podobný odpad ako odpad z domácností, najmenej na 50 % podľa hmotnosti;

b) do roku 2020 sa zvýši príprava na opätovné použitie, recykláciu a ostatnú konverziu materiálu vrátane zasypávacích prác použitím odpadu z bezpečných konštrukcií a súť z demolácií ako náhrady za iné materiály, bez využívania prirodzene sa vyskytujúceho materiálu definovaného v kategórii 17 05 04 v zozname odpadov, najmenej na 70 % podľa hmotnosti;

3. Komisia stanoví podrobné pravidlá uplatňovania a spôsobov výpočtu overovania dodržiavania cieľov stanovených v odseku 2 tohto článku, pričom zohľadní nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 z 25. novembra 2002 o štatistike o odpadoch⁽¹⁾. Tieto pravidlá môžu zahŕňať prechodné obdobia pre členské štáty, ktoré v roku 2008 recyklovali menej ako 5 % ktorejkoľvek kategórie odpadu uvedenej v odseku 2. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2 tejto smernice.

4. Najneskôr do 31. decembra 2014 Komisia preskúma opatrenia a ciele stanovené v odseku 2 s cieľom, v prípade potreby, posilniť ciele a zväziť vymedzenie cieľov pre ostatné zdroje odpadov. Správa Komisie, ku ktorej sa podľa potreby pripojí návrh, sa zašle Európskemu parlamentu a Rade. V tejto správe Komisia zohľadní príslušné environmentálne, hospodárske a sociálne dôsledky stanovenia cieľov.

5. Členské štáty v súlade s článkom 37 oboznamujú každé tri roky Komisiu o svojich krokoch v súvislosti s plnením cieľov. Ak ciele nie sú splnené, táto správa obsahuje dôvody zlyhania a kroky, ktoré členské štáty hodlajú podniknúť na splnenie týchto cieľov.

Článok 12

Zneškodňovanie

Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, keď nedošlo k zhodnocovaniu v súlade s článkom 10 ods. 1, odpad podrobil bezpečným činnostiam zneškodňovania, ktoré splňajú ustanovenia článku 13 o ochrane zdravia ľudí a životného prostredia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 332, 9.12.2002, s. 1.

Článok 13

Ochrana zdravia ľudí a životného prostredia

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nakladanie s odpadom vykonávalo bez ohrozovania zdravia ľudí, poškodzovania životného prostredia, a najmä:

- a) bez rizika pre vodu, ovzdušie, pôdu, rastliny alebo živočíchy;
- b) bez obťažovania okolia hlukom alebo zápachmi; a
- c) bez nepriaznivého vplyvu na krajinu alebo miesta osobitného záujmu.

Článok 14

Náklady

1. V súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“, znáša náklady na nakladanie s odpadom pôvodca odpadu alebo súčasný alebo predchádzajúci držiteľ odpadu.

2. Členské štáty môžu rozhodnúť, že náklady na nakladanie s odpadom čiastočne alebo úplne znáša výrobca výrobku, z ktorého odpad vznikol, a že distribútori takéhoto výrobku sa môžu na nákladoch podieľať.

KAPITOLA III

NAKLADANIE S ODPADOM

Článok 15

Zodpovednosť za nakladanie s odpadom

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že každý pôvodný pôvodca odpadu alebo iný držiteľ odpadu vykoná spracovanie odpadu sám, alebo prenechá spracovanie obchodníkovi alebo zariadeniu alebo podniku, ktorí vykonávajú činnosti spracovania odpadu, alebo zabezpečí, aby spracovanie zriadilo verejné alebo súkromné zariadenie na zber odpadu v súlade s článkami 4 a 13.

2. Ak sa odpad prepravuje od pôvodného pôvodcu alebo držiteľa k jednej z fyzických alebo právnických osôb uvedených v odseku 1 na predbežné spracovanie, všeobecne platí, že zodpovednosť za úplné vykonanie činnosti zhodnocovania alebo zneškodňovania sa nie je možné zbaviť.

Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (ES) č. 1013/2006, členské štáty môžu spresniť podmienky týkajúce sa zodpovednosti a rozhodnúť o tom, v akých prípadoch si pôvodný

pôvodca ponecháva zodpovednosť za celý spracovateľský reťazec alebo v akých prípadoch môže pôvodca a držiteľ znášať zodpovednosť spoločne so subjektmi spracovateľského reťazca alebo ju na nich preniesť.

3. Členské štáty môžu v súlade s článkom 8 rozhodnúť, že zodpovednosť za zabezpečenie nakladania s odpadom čiastočne alebo úplne znáša výrobca výrobku, z ktorého odpad vznikol, a že distribútori takéhoto výrobku môžu túto zodpovednosť znášať spolu s ním.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že na ich území zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti, odovzdávajú zozbieraný a prepravovaný odpad do príslušných zariadení na spracovanie odpadu, ktoré spĺňajú ustanovenia článku 13.

Článok 16

Zásada sebestačnosti a zásada blízkosti

1. Členské štáty prijímú, ak je to potrebné alebo vhodné, v spolupráci s inými členskými štátmi príslušné opatrenia na vytvorenie integrovanej a primeranej siete zariadení na zneškodňovanie odpadu a zariadení na zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu zozbieraného zo súkromných domácností vrátane prípadov, keď sa tento zber vzťahuje aj na takýto odpad od iných pôvodcov, pričom sa zohľadňujú najlepšie dostupné techniky.

Odchylné od nariadenia (ES) č. 1013/2006 môžu členské štáty s cieľom chrániť svoju sieť obmedziť prichádzajúce zásielky odpadu určené pre spaľovne, ktoré sú označené ako zhodnocovacie zariadenia, ak sa zistilo, že v dôsledku takýchto zásielok by sa musel vnútroštátny odpad zneškodňovať alebo, že by sa musel odpad spracovať spôsobom, ktorý nie je v súlade s ich programami odpadového hospodárstva. Členské štáty oznámia takéto rozhodnutie Komisii. Členské štáty môžu tiež obmedziť odchádzajúce zásielky odpadu z environmentálnych dôvodov, ako to ustanovuje nariadenie (ES) č. 1013/2006.

2. Sieť sa navrhne tak, aby umožnila Spoločenstvu ako celku stať sa sebestačným pri zneškodňovaní odpadu, ako aj pri zhodnocovaní odpadu uvedeného v odseku 1, a aby sa členským štátom umožnilo približovať sa k tomuto cieľu individuálne, pričom sa zohľadnia zemepisné okolnosti alebo potreba špecializovaných zariadení pre určité druhy odpadu.

3. Sieť umožní, aby sa odpad zneškodňoval alebo aby sa odpad uvedený v odseku 1 zhodnocoval v niektorom z najbližších vhodných zariadení najvhodnejšími metódami a technológiami, aby sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia a verejného zdravia.

4. Zásady blízkosti a sebestačnosti neznamenajú, že každý členský štát má mať na svojom území úplnú škálu zariadení na konečné zhodnocovanie.

Článok 17

Riadenie nebezpečného odpadu

Členské štáty prijímajú potrebné kroky na zabezpečenie toho, aby sa produkcia, zber a preprava nebezpečného odpadu, ako aj jeho skladovanie a úprava, vykonávali za podmienok zaručujúcich ochranu životného prostredia a zdravia ľudí s cieľom splniť ustanovenia článku 13 vrátane krokov na zabezpečenie sledovateľnosti od výroby až po konečné určenie a kontroly nebezpečného odpadu s cieľom splniť požiadavky článkov 35 a 36.

Článok 18

Zákaz zmiešavania nebezpečného odpadu

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nebezpečný odpad nezmiešaval s inými kategóriami nebezpečného odpadu, ani s iným odpadom, látkami alebo materiálmi. Zmiešavanie zahŕňa riedenie nebezpečných látok.

2. Odchylny od odseku 1 môžu členské štáty povoliť zmiešavanie pod podmienkou, že:

a) činnosť zmiešavania vykonáva zariadenie alebo podnik, ktorý získal povolenie v súlade s článkom 23;

b) sú dodržané ustanovenia článku 13 a nepriaznivý vplyv nakladania s odpadom na zdravie ľudí a životné prostredie sa nezvyšuje; a

c) činnosť zmiešavania je v súlade s najlepšími dostupnými technikami.

3. Ak v rozpore s odsekom 1 došlo k zmiešaniu nebezpečného odpadu, musí sa uskutočniť triedenie, ktoré podlieha podmienkam technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti, ak je to možné a potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 13.

Článok 19

Označovanie nebezpečného odpadu

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa v priebehu zberu, prepravy a dočasného uskladnenia nebezpečný odpad balil a označoval v súlade s platnými medzinárodnými normami a normami Spoločenstva.

2. Vždy, keď sa nebezpečný odpad prepravuje v rámci členského štátu, musí ho sprevádzať identifikačný doklad, ktorý môže byť v elektronickej podobe, a ktorý obsahuje príslušné údaje uvedené v prílohe IB k nariadeniu (ES) č. 1013/2006.

Článok 20

Nebezpečný odpad z domácností

Články 17, 18, 19 a 35 sa neuplatňujú na zmesový odpad, ktorý vznikol v domácnostiach.

Články 19 a 35 sa neuplatňujú na separované zložky nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach, pokiaľ ich na zber, zneškodňovanie alebo zhodnocovanie prijme zariadenie alebo podnik, ktorý získal povolenie alebo bol zaregistrovaný v súlade s článkami 23 alebo 26.

Článok 21

Odpadové oleje

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týkajúce sa nakladania s nebezpečným odpadom ustanovené v článkoch 18 a 19, členské štáty prijímajú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa:

a) odpadové oleje zbierali oddelene, ak je to technicky uskutočniteľné;

b) odpadové oleje spracúvali v súlade s článkami 4 a 13;

c) ak je to technicky uskutočniteľné a ekonomicky životaschopné, odpadové oleje s rozličnými vlastnosťami nezmiešavali a aby sa odpadové oleje nezmiešavali s inými druhmi odpadu alebo látkami, ak takéto zmiešavanie bráni ich spracovaniu.

2. Na účely separovaného zberu odpadových olejov a ich správneho spracovania môžu členské štáty podľa svojich vnútroštátnych podmienok uplatňovať dodatočné opatrenia ako napr. technické požiadavky, zodpovednosť výrobcu, ekonomické nástroje alebo dobrovoľné dohody.

3. Ak odpadové oleje podľa vnútroštátnych právnych predpisov podliehajú požiadavkám na regeneráciu, členské štáty môžu stanoviť, že ak je to technicky uskutočniteľné, takéto odpadové oleje sa musia regenerovať, a ak sa uplatňujú články 11 alebo 12 nariadenia (ES) č. 1013/2006, obmedziť cezhraničné zásielky odpadových olejov zo svojho územia do spaľovni alebo zariadení na spoluspaľovanie odpadu, aby sa uprednostnila regenerácia odpadových olejov.

Článok 22

Biologický odpad

Členské štáty, ak je to vhodné, v súlade s článkami 4 a 13 prijímajú opatrenia, aby podporili:

- a) separovaný zber biologického odpadu s cieľom vykonávať kompostovanie a digesciu biologického odpadu;
- b) spracovanie biologického odpadu takým spôsobom, ktorý spĺňa vysokú úroveň ochrany životného prostredia;
- c) použitie environmentálne bezpečných materiálov vytvorených z biologického odpadu.

Komisia posúdi nakladanie s biologickým odpadom, aby v prípade potreby predložila návrh. Posúdenie preverí príležitosti stanovenia minimálnych požiadaviek pre riadenie biologického odpadu a kvalitatívne kritériá na vykonávanie kompostovania a digescie biologického odpadu s cieľom zaručiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia.

KAPITOLA IV

POVOLENIA A REGISTRÁCIE

Článok 23

Vydávanie povolení

1. Členské štáty vyžadujú od každého zariadenia alebo podniku, ktorý má v úmysle vykonávať spracovanie odpadu, aby získal od príslušného orgánu povolenie.

V takýchto povoleniach sa uvádzajú aspoň:

- a) druhy a množstvá odpadu, ktorý možno spracovať;
- b) pre každý druh povolenej činnosti technické a akékoľvek iné požiadavky týkajúce sa dotknutého miesta;
- c) bezpečnostné opatrenia a opatrenia predbežnej opatrnosti, ktoré sa majú prijať;
- d) metódu, ktorá sa má použiť pri každom druhu činnosti;

e) podľa potreby takéto činnosti monitorovania a kontroly;

f) podľa potreby ustanovenia o skončení prevádzky a starostlivosti po skončení prevádzky.

2. Povolenia sa môžu udeľovať na určité obdobie a môžu sa obnovovať.

3. Ak sa príslušný orgán domnieva, že plánovaná metóda spracovania je z hľadiska ochrany životného prostredia neprijateľná, najmä ak metóda nie je v súlade s článkom 13, odmietne vydať povolenie.

4. Podmienkou akéhokoľvek povolenia vzťahujúceho sa na spaľovanie alebo spoluspaľovanie s energetickým zhodnocovaním je, aby toto energetické zhodnocovanie bolo vysoko energeticky účinné.

5. Pod podmienkou splnenia požiadaviek tohto článku možno každé povolenie vydané podľa iných vnútroštátnych predpisov alebo predpisov Spoločenstva spájať s povolením vyžadovaným v súlade s odsekom 1 do jedného povolenia, ak takýto formát odstráni zbytočnú duplicitu informácií a opakovanie práce prevádzkovateľa alebo príslušného orgánu.

Článok 24

Výnimky z požiadavky získať povolenie

Členské štáty môžu od požiadavky ustanovenej v článku 23 ods. 1 oslobodiť zariadenia alebo podniky pri týchto činnostiach:

- a) zneškodňovanie vlastného odpadu, ktorý nie je nebezpečný, na mieste vzniku; alebo
- b) zhodnocovanie odpadu.

Článok 25

Podmienky udeľovania výnimiek

1. Ak členský štát chce udeliť výnimky, ako sa ustanovuje v článku 24, ustanoví pre každý druh činnosti všeobecné pravidlá upresňujúce druhy a množstvá odpadu, na ktoré sa výnimka môže vzťahovať, a metódu spracovania, ktorá sa má použiť.

Tieto pravidlá sa navrhnu tak, aby zabezpečili spracovanie odpadu v súlade s článkom 13. V prípade činností zneškodňovania uvedených v článku 24 písm. a) by tieto pravidlá mali zohľadniť najlepšie dostupné techniky.

2. Okrem všeobecných pravidiel ustanovených v odseku 1 členské štáty ustanovia osobitné podmienky udeľovania výnimiek týkajúcich sa nebezpečného odpadu vrátane druhov činností, ako aj iné požiadavky potrebné na vykonávanie rozličných foriem zhodnocovania a v príslušných prípadoch i limitné hodnoty pre obsah nebezpečných látok v odpade, ako aj hodnoty emisných limitov.

3. Členské štáty informujú Komisiu o všeobecných pravidlách ustanovených podľa odsekov 1 a 2.

Článok 26

Registrácia

Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán viedol register nasledujúcich subjektov v prípade, že nepodliehajú požiadavkám na získanie povolenia:

- a) zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti;
- b) obchodníci alebo sprostredkovatelia; a
- c) zariadenia alebo podniky, ktorým sa udelili výnimky z požiadavky získať povolenie podľa článku 24.

Kde je to možné, na získanie informácií potrebných na tento registračný proces sa použijú existujúce záznamy, ktoré vedie príslušný orgán, aby sa zmenšila administratívna záťaž.

Článok 27

Minimálne normy

1. Minimálne technické normy pre činnosti spracovania, ktoré vyžadujú povolenie podľa článku 23, sa môžu prijať, ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia. Tieto opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2.

2. Takéto minimálne normy sa vzťahujú len na tie činnosti spracovania odpadu, na ktoré sa nevzťahuje smernica 96/61/ES alebo nie sú vhodné na to, aby sa na ne uvedená smernica vzťahovala.

3. Takéto minimálne normy:

- a) sú zamerané na hlavné významné environmentálne vplyvy činnosti spracovania odpadu,
- b) zabezpečujú, že sa odpad spracúva v súlade s článkom 13,
- c) zohľadňujú najlepšie dostupné techniky, a
- d) zahŕňajú prípadne prvky týkajúce sa požiadaviek na kvalitu spracovania a procesných požiadaviek.

4. Minimálne normy pre činnosti, pre ktoré je potrebná registrácia podľa článku 26 písm. a) a b) sa prijímú vtedy, ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia alebo pri predchádzaní narušeniu vnútorného trhu, vrátane prvkov týkajúcich sa technickej spôsobilosti zariadení na zber, prepravcov, obchodníkov alebo sprostredkovateľov.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2.

KAPITOLA V

PROGRAMY

Článok 28

Programy odpadového hospodárstva

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány vypracovali v súlade s článkami 1, 4, 13 a 16 jeden alebo viac programov odpadového hospodárstva.

Tieto programy sa samotné alebo v kombinácii vzťahujú na celé geografické územie daného členského štátu.

2. Programy odpadového hospodárstva uvádzajú analýzu súčasného stavu odpadového hospodárstva v danej geografickej oblasti, ako aj opatrenia, ktoré sa majú prijať na zlepšenie environmentálne vhodnej prípravy na opätovné použitie, recykláciu, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu, a hodnotenie, ako bude program podporovať vykonávanie cieľov a ustanovení tejto smernice.

3. Programy odpadového hospodárstva obsahujú v príslušnej miere a s ohľadom na geografickú úroveň a rozsah oblasti, na ktorú sa program vzťahuje, aspoň tieto informácie:

- a) druh, množstvo a zdroj odpadu vzniknutého na danom území, odpad, ktorý sa pravdepodobne vyvezie alebo dovezie na územie štátu, a hodnotenie vývoja prúdov odpadov v budúcnosti;
- b) existujúce systémy zberu odpadu a hlavné zariadenia na zneškodňovanie a zhodnocovanie odpadu vrátane akýchkoľvek osobitných opatrení pre odpadové oleje, nebezpečný odpad alebo prúdy odpadov, ktoré upravujú osobitné právne predpisy Spoločenstva;
- c) posúdenie potreby nových systémov zberu, uzatvorenia existujúcich odpadových zariadení, dodatočnej infraštruktúry odpadových zariadení v súlade s článkom 16 a v prípade potreby súvisiacich investícií;
- d) v prípade potreby dostatočné informácie o lokalizačných kritériách pre určenie miesta a o kapacite budúcich zariadení na zneškodňovanie odpadu alebo hlavných zariadení na zhodnocovanie odpadu;
- e) všeobecné politiky odpadového hospodárstva vrátane plánovaných technológií a metód nakladania s odpadom alebo politiky pre konkrétne problémy riadenia súvisiace s odpadom.

4. Program odpadového hospodárstva môže s ohľadom na geografickú úroveň a rozsah oblasti, na ktorú sa program vzťahuje, obsahovať tieto informácie:

- a) organizačné aspekty týkajúce sa nakladania s odpadom vrátane opisu pridelovania zodpovedností verejným a súkromným subjektom, ktoré nakladajú s odpadom;
- b) vyhodnotenie užitočnosti a vhodnosti využívania ekonomických a iných nástrojov pri riešení rôznych problémov spojených s odpadom, pričom sa zohľadní potreba zachovať hladké fungovanie vnútorného trhu;
- c) využívanie kampaní na zvyšovanie povedomia a poskytovanie informácií zameraných na širokú verejnosť alebo na konkrétnu skupinu spotrebiteľov;

d) miesta s históriou zneškodňovania kontaminovaného odpadu a opatrenia na ich rekultiváciu.

5. Programy odpadového hospodárstva musia byť v súlade s požiadavkami odpadového programovania ustanovenými v článku 14 smernice 94/62/ES a stratégiou na vykonávanie znižovania množstva biologicky rozložiteľného odpadu, ktoré sa dostáva na skládky, uvedenou v článku 5 smernice 1999/31/ES.

Článok 29

Programy predchádzania vzniku odpadu

1. Členské štáty vypracujú v súlade s článkami 1 a 4 programy predchádzania vzniku odpadu najneskôr do 12. decembra 2013.

Takéto programy sa začlenia do programov odpadového hospodárstva ustanovených v článku 28 alebo prípadne do iných programov environmentálnych politík, alebo budú fungovať ako samostatné programy. Ak sa takýto program začlení do programu odpadového hospodárstva alebo do iných programov, opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu sa zreteľne identifikujú.

2. V programoch ustanovených v odseku 1 sa stanovujú ciele predchádzania vzniku odpadu. Členské štáty opíšu platné opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu a vyhodnotia užitočnosť príkladov opatrení uvedených v prílohe IV alebo iných príslušných opatrení.

Zámerom takýchto cieľov a opatrení je prerušiť spojenie medzi hospodárskym rastom a environmentálnymi vplyvmi spojenými so vznikom odpadu.

3. Členské štáty určujú vhodné špecifické kvalitatívne alebo kvantitatívne referenčné hodnoty pre opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu, ktoré sa prijali na účely monitorovania a posudzovania pokroku dosiahnutého v súvislosti s týmito opatreniami, a na ten istý účel môžu určiť konkrétne kvalitatívne alebo kvantitatívne ciele a ukazovatele, iné ako sú uvedené v odseku 4.

4. Ukazovatele pre opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu sa môžu prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 39 ods. 3.

5. Komisia vytvorí systém vzájomnej výmeny informácií o osvedčených postupoch v oblasti predchádzania vzniku odpadov a vypracuje usmernenia na pomoc členským štátom pri príprave programov.

Článok 30

Hodnotenie a preskúvanie programov

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa ich programy odpadového hospodárstva a programy predchádzania vzniku odpadu hodnotili aspoň každých šesť rokov a v prípade potreby sa revidovali, a to vo vhodných prípadoch v súlade s článkami 9 a 11.

2. Európska environmentálna agentúra je vyzvaná, aby do svojej výročnej správy zahrnula hodnotenie pokroku pri plnení a vykonávaní programov predchádzania vzniku odpadu.

Článok 31

Účasť verejnosti

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné zainteresované subjekty, orgány a široká verejnosť mali v súlade so smernicou 2003/35/ES alebo prípadne so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie⁽¹⁾ príležitosť zúčastniť sa na vypracovaní programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu a mali k nim po ich vypracovaní prístup. Tieto programy umiestnia na verejne prístupnú internetovú stránku.

Článok 32

Spolupráca

Členské štáty pri vypracovávaní programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu v súlade s článkami 28 a 29 primerane spolupracujú s inými dotknutými členskými štátmi a Komisiou.

Článok 33

Informácie predkladané Komisii

1. Členské štáty informujú Komisiu o programoch odpadového hospodárstva a programoch predchádzania vzniku odpadu uvedených v článkoch 28 a 29 po ich prijatí a o akýchkoľvek podstatných revíziách týchto programov.

2. Formát na oznamovanie informácií o prijímaní a podstatných revíziách týchto programov sa prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 39 ods. 3.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

KAPITOLA VI

KONTROLY A ZÁZNAMY

Článok 34

Kontroly

1. Zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú činnosti spracovania odpadu, zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti, sprostredkovatelia a obchodníci a zariadenia alebo podniky, ktoré vytvárajú nebezpečný odpad, sa podrobujú primeraným pravidelným kontrolám vykonávaným príslušnými orgánmi.

2. Kontroly týkajúce sa činností zberu a prepravy sa vzťahujú na pôvod, povahu, množstvo a miesto určenia zozbieraného a prepravovaného odpadu.

3. Členské štáty môžu zohľadniť registrácie získané v rámci systému Spoločenstva pre ekologické riadenie a audit (EMAS) najmä v súvislosti s frekvenciou a náročnosťou kontrol.

Článok 35

Vedenie záznamov

1. Zariadenia alebo podniky uvedené v článku 23 ods. 1, pôvodcovia nebezpečného odpadu a zariadenia a podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú nebezpečný odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti alebo ktoré pôsobia ako obchodníci s nebezpečným odpadom alebo jeho sprostredkovatelia, vedú chronologické záznamy o množstve, povahe a pôvode odpadu a prípadne mieste určenia, frekvencii zberu, spôsobe prepravy a metóde spracovania, ktorá sa plánuje použiť v súvislosti s týmto odpadom, a na požiadanie tieto informácie sprístupnia príslušným orgánom.

2. V prípade nebezpečného odpadu sa tieto záznamy uchovávajú aspoň tri roky, s výnimkou prípadu zariadení a podnikov prepravujúcich nebezpečný odpad, ktoré musia takéto záznamy uchovávať aspoň 12 mesiacov.

Dôkazový materiál o nakladaní s odpadom sa na požiadanie predloží príslušným orgánom alebo predchádzajúcemu držiteľovi.

3. Členské štáty môžu vyžadovať dodržiavanie odsekov 1 a 2 od pôvodcov odpadu, ktorý nie je nebezpečný.

Článok 36

Vynucovanie dodržiavania povinností a sankcie

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, aby zakázali opustenie odpadu, neriadené skládkovanie odpadu alebo nekontrolované nakladanie s ním.

2. Členské štáty ustanovia sankcie uplatniteľné v prípade porušenia ustanovení tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na ich vykonanie. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 37

Podávanie správ a preskúmanie

1. Členské štáty každé tri roky informujú Komisiu o vykonávaní tejto smernice prostredníctvom predloženia sektorovej správy v elektronickej forme. Táto správa obsahuje aj informácie o nakladaní s odpadovými olejmi a o pokroku dosiahnutom pri vykonávaní programov predchádzania vzniku odpadu a v prípade potreby informácie o opatreniach stanovených v článku 8 týkajúcich sa rozšírenej zodpovednosti výrobcu.

Správa sa vypracuje na základe dotazníku alebo návodu vypracovaného Komisiou v súlade s postupom uvedeným v článku 6 smernice Rady 91/692/EHS z 23. decembra 1991, ktorá štandardizuje a racionalizuje správy o vykonávaní určitých smerníc, ktoré súvisia so životným prostredím⁽¹⁾. Správa sa predloží Komisii do deviatich mesiacov od uplynutia trojročného obdobia, na ktoré sa vzťahuje.

2. Komisia zašle dotazník alebo návod členským štátom šesť mesiacov pred začiatkom obdobia, na ktoré sa sektorová správa vzťahuje.

3. Komisia do deviatich mesiacov od doručenia sektorových správ členských štátov podľa odseku 1 uverejní správu o vykonávaní tejto smernice.

4. V prvej správe, ktorá sa vypracuje do 12. decembra 2014, Komisia preskúma vykonávanie tejto smernice vrátane ustanovení týkajúcich sa energetickej účinnosti a v prípade potreby predloží návrh na jej revíziu. Táto správa tiež posúdi existujúce

programy predchádzania vzniku odpadu, ciele a ukazovatele členských štátov a preskúma možnosť stanoviť programy, ciele a ukazovatele na úrovni Spoločenstva vrátane systémov zodpovednosti výrobcov za presne stanovené toky odpadov, ciele, ukazovatele a opatrenia súvisiace s recykláciou, ako aj materiálom a operáciami obnovy energie, ktoré môžu účinnejšie prispieť k splneniu cieľov stanovených v článkoch 1 a 4.

Článok 38

Výklad a prispôsobenie sa technickému pokroku

1. Komisia môže vypracovať usmernenia pre výklad vymedzení pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie.

V prípade potreby sa spresní používanie vzorca pre spaľovne uvedeného v prílohe II bode R1. Je možné zohľadniť miestne klimatické podmienky, ako napr. tuhosť zimy a potrebu kúrenia, pokiaľ ovplyvňujú množstvá energie, ktoré možno technicky využiť alebo vyrobiť vo forme elektrickej energie, kúrenia, chladenia alebo spracovania pary. Môžu sa zohľadniť aj miestne podmienky najvzdialenejších regiónov uznaných v článku 299 ods. 2 štvrtý pododsek zmluvy a území uvedených v článku 25 Aktu o pristúpení z roku 1985. Toto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2.

2. Prílohy sa môžu meniť a dopĺňať vzhľadom na vedecko-technický pokrok. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2.

Článok 39

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota stanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 48.

Článok 40

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 12. decembra 2010.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 41

Zrušenie a prechodné ustanovenia

Smernice 75/439/EHS, 91/689/EHS a 2006/12/ES sa týmto zrušujú s účinnosťou od 12. decembra 2010.

Od 12. decembra 2008 sa však uplatňuje toto:

a) článok 10 ods. 4 smernice 75/439/EHS sa nahrádza takto:

„4. Referenčnú metódu merania na určenie obsahu PCB/PCT v odpadových olejoch stanoví Komisia. Toto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch (*).

(*) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9.“;

b) smernica 91/689/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

i) článok 1 ods. 4 sa nahrádza takto:

„4. Na účely tejto smernice sa pod pojmom ‚nebezpečný odpad‘ rozumieju:

— odpady klasifikované ako nebezpečný odpad uvedený v zozname stanovenom rozhodnutím Komisie

2000/532/ES (*) na základe príloh I a II k tejto smernici. Tento odpad musí mať jednu alebo niekoľko vlastností, ktoré sú uvedené v prílohe III. V zozname sa zohľadní pôvod a zloženie odpadu a v prípade potreby limitné hodnoty koncentrácie. Zoznam sa pravidelne skúma a v prípade potreby reviduje. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch (**).

— akýkoľvek iný odpad, ktorý podľa názoru členského štátu vykazuje niektorú z vlastností uvedených v prílohe III. Takéto prípady sa oznámia Komisii a preskúmajú s cieľom prispôbenia zoznamu. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES.

(*) Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3.

(**) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9.“;

ii) článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Opatrenia potrebné na prispôbenie príloh tejto smernice vedecko-technickému pokroku a na revíziu zoznamu odpadov uvedeného v článku 1 ods. 4, zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice okrem iného jej doplnením, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice 2006/12/ES.“;

c) smernica 2006/12/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

i) článok 1 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Na účely odseku 1 písm. a) sa uplatňuje rozhodnutie Komisie 2000/532/ES (*), v ktorom je uvedený zoznam odpadov patriacich do kategórií vymenovaných v prílohe I k tejto smernici. Zoznam sa pravidelne skúma a v prípade potreby reviduje. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4.

(*) Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3.“;

ii) článok 17 sa nahrádza takto:

„Článok 17

Opatrenia potrebné na prispôbenie príloh vedecko-technickému pokroku, zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4.“;

iii) článok 18 ods. 4 sa nahrádza takto:

„4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.“.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe V.

Článok 42

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 43

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 19. novembra 2008

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
J.-P. JOUYET

PRÍLOHA I

ČINNOSTI ZNEŠKODŇOVANIA

- D 1 Uloženie na alebo do pôdy (napr. skládka atď.)
- D 2 Úprava pôdnymi procesmi (napr. biodegradácia tekutých alebo kalových odpadov v pôde, atď.)
- D 3 Hĺbková injektáž (napr. injektáž čerpatelných odpadov do vrto, solných baní alebo prirodzených úložísk atď.)
- D 4 Ukladanie do povrchových nádrží (napr. umiestnenie tekutých alebo kalových odpadov do jám alebo odkališť atď.)
- D 5 Špeciálne vybudované skládky (napr. umiestnenie do susediacich oddelených buniek, ktoré sú zakryté a izolované jedna od druhej a od životného prostredia, atď.)
- D 6 Vypustenie do vodných tokov a jazier okrem morí a oceánov
- D 7 Vypustenie do morí a oceánov, vrátane uloženia na morské dno
- D 8 Biologická úprava, nešpecifikovaná na inom mieste tejto prílohy, ktorej výsledkom sú konečné zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú uložené ktorýmkoľvek zo spôsobov uvedených pod označením D 1 až D 12
- D 9 Fyzikálno-chemická úprava, nešpecifikovaná na inom mieste tejto prílohy, ktorej výsledkom sú konečné zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú uložené ktorýmkoľvek zo spôsobov uvedených pod označením D 1 až D 12 (napr. odparenie, sušenie, praženie, atď.)
- D 10 Spaľovanie na zemi
- D 11 Spaľovanie na mori (*)
- D 12 Trvalé uloženie (napr. umiestnenie kontajnerov v baniach, atď.)
- D 13 Zmiešanie alebo miešanie pred zneškodnením pomocou niektorého zo spôsobov D 1 až D 12 (**)
- D 14 Uloženie do ďalších obalov pred zneškodnením pomocou niektorého zo spôsobov D 1 až D 13
- D 15 Skladovanie, až kým sa nerozhodne o niektorom zo spôsobov zneškodnenia uvedených v bodoch D 1 až D 14 (okrem dočasného uskladnenia na mieste vzniku, pokiaľ sa nerozhodne o zbere) (***)

(*) Táto činnosť je zakázaná právnymi predpismi EÚ a medzinárodnými dohovormi.

(**) Ak sa nehodí iný D-kód, môže to zahŕňať predbežné činnosti pred zneškodnením vrátane predbežnej úpravy, ako je okrem iného napr. triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie alebo separovanie pred akoukoľvek činnosťou označenou D1 až D12.

(***) Dočasné uskladnenie je dočasné uloženie podľa článku 3 bod 10.

PRÍLOHA II

ČINNOSTI ZHODNOCOVANIA

- R 1 Využitie najmä ako palivo alebo na získavanie energie iným spôsobom (*)
- R 2 Spätne získavanie/regenerácia rozpúšťadiel
- R 3 Recyklácia/spracovanie organických látok, ktoré nie sú používané ako rozpúšťadlá (vrátane kompostovania a iných biologických transformačných procesov) (**)
- R 4 Recyklácia/spätne získavanie kovov a kovových zlúčenín
- R 5 Recyklácia/spätne získavanie ostatných anorganických látok (***)
- R 6 Regenerácia kyselín alebo zásad
- R 7 Spätne získavanie komponentov používaných pri odstraňovaní znečistenia
- R 8 Spätne získavanie komponentov z katalyzátorov
- R 9 Prečisťovanie oleja alebo jeho iné opätovné použitie
- R 10 Úprava pôdy na účel využitia v poľnohospodárstve alebo zlepšenia životného prostredia
- R 11 Využitie odpadov vzniknutých pri činnostiach uvedených v bodoch R 1 až R 10
- R 12 Úprava odpadov, ktoré sú zhodnocované spôsobmi uvedenými v bodoch R 1 až R 11 (****)
- R 13 Skladovanie odpadov pred použitím niektorej z činností uvedených v bodoch R 1 až R 12 (okrem dočasného uskladnenia pred zberom na mieste vzniku) (*****)

(*) Patria sem zariadenia na spaľovanie, ktoré sú určené na spracovanie tuhého komunálneho odpadu, iba vtedy, ak je ich energetická účinnosť rovná alebo vyššia ako:

— 0,60 v prípade zariadení, ktoré boli v prevádzke a mali povolenie v súlade s platnými právnymi predpismi Spoločenstva pred 1. januárom 2009,

— 0,65 v prípade zariadení, ktoré dostali povolenie po 31. decembri 2008,

pričom sa použije tento vzorec:

$$\text{Energetická účinnosť} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

kde:

E_p je ročné množstvo energie vyrobenej ako teplo alebo elektrina. Vypočíta sa tak, že energia vo forme elektriny sa vynásobí hodnotou 2,6 a teplo vyrobené na komerčné účely sa vynásobí hodnotou 1,1 (GJ/rok);

E_f je ročný energetický vstup do systému z palív prispievajúcich k výrobe pary (GJ/rok);

E_w je ročné množstvo energie obsiahnuté v spracovanom odpade, ktoré sa vypočítava z čistej výhrevnosti odpadu (GJ/rok);

E_i je ročné množstvo dovezenej energie okrem E_w a E_f (GJ/rok);

0,97 je koeficient zohľadňujúci energetické straty v dôsledku popola zo spaľovania odpadu a sálenia.

Tento vzorec sa uplatňuje v súlade s referenčným dokumentom o najlepších dostupných technikách spaľovania odpadu.

(**) Patrí sem splyňovanie a pyrolýza využívajúca zložky ako chemické látky.

(***) Patrí sem čistenie pôdy, ktorého výsledkom je jej obnova, a recyklácia anorganických stavebných materiálov.

(****) Ak neexistuje iný vhodný R-kód, môžu sem patriť predbežné činnosti pred zhodnocovaním vrátane predbežnej úpravy, okrem iného napr. rozoberanie, triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie, opätovné balenie, separovanie, miešanie a zmiešavanie pred podrobením sa ktorejkoľvek z činností R1 až R11.

(*****) Dočasné uskladnenie je dočasné uloženie podľa článku 3 bod 10.

PRÍLOHA III

VLASTNOSTI ODPADU, PRE KTORÉ SA ODPAD POVAŽUJE ZA NEBEZPEČNÝ

- H 1 „Výbušné“: látky a prípravky, ktoré môžu účinkom plameňa explodovať alebo ktoré sú citlivejšie na náraz či trenie ako dinitrobenzén.
- H 2 „Oxidujúce“: látky a prípravky, ktoré sa v styku s inými, najmä horľavými, prejavujú silnou exotermickou reakciou.
- H 3-A „Vysoko horľavé“:
- kvapalné látky a prípravky, ktorých teplota vzplanutia je nižšia ako 21 °C (vrátane mimoriadne horľavých kvapalín), alebo
 - látky a prípravky, ktoré sa môžu zohriať a v konečnom dôsledku vznietiť pri styku so vzduchom pri teplote okolitého prostredia bez akéhokoľvek pôsobenia energie, alebo
 - tuhé látky a prípravky, ktoré sa môžu ľahko vznietiť už po krátkom styku so zdrojom vznietenia a ktoré horia alebo sa spaľujú aj po odstránení zdroja vznietenia, alebo
 - plynné látky a prípravky, ktoré sú horľavé na vzduchu pri normálnom atmosférickom tlaku, alebo
 - látky a prípravky, ktoré pri styku s vodou alebo vlhkým vzduchom uvoľňujú vysoko horľavé plyny v nebezpečných množstvách.
- H 3-B „Horľavé“: kvapalné látky a prípravky, ktorých teplota vzplanutia sa rovná alebo je vyššia ako 21 °C, ale nižšia ako alebo sa rovná 55 °C.
- H 4 „Dráždivé“: neleptavé látky a prípravky, ktoré pri bezprostrednom dlhotrvajúcom alebo opakovanom styku s pokožkou alebo sliznicou môžu spôsobiť zápalovú reakciu.
- H 5 „Škodlivé“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu spôsobiť ohrozenie zdravia s čiastočnými následkami.
- H 6 „Jedovaté“: látky a prípravky (vrátane veľmi jedovatých), ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu spôsobiť závažné akútne či chronické ohrozenie zdravia alebo smrť.
- H 7 „Karcinogénne“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu spôsobiť rakovinu alebo zvýšiť riziko jej výskytu.
- H 8 „Leptavé“: látky a prípravky, ktoré môžu pri styku so živým tkanivom spôsobiť jeho rozrušenie.
- H 9 „Infekčné“: látky a prípravky, ktoré obsahujú životaschopné mikroorganizmy alebo toxíny nimi produkované, o ktorých je známe, alebo je odôvodnené podozrenie, že spôsobujú ochorenia človeka alebo iných živých organizmov.
- H 10 „Toxické pre reprodukciu“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu vyvolať nededičné vrodené znetvorenia, alebo zvýšiť riziko ich výskytu.
- H 11 „Mutagénne“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu vyvolať dedičné genetické defekty, alebo zvýšiť riziko ich výskytu.
- H 12 Odpad, ktorý pri styku s vodou, vzduchom alebo kyselinou uvoľňuje toxické alebo veľmi toxické plyny.
- H 13 (*) „Senzibilizujúce“: látky a prípravky, ktoré môžu pri vdýchnutí alebo prieniku pokožkou spôsobiť precitlivenosť tak, že po opakovanom vystavení tejto látke alebo prípravku vznikajú charakteristické nepriaznivé účinky.
- H 14 „Ekotoxický“: odpad, ktorý predstavuje alebo môže predstavovať okamžité alebo oneskorené riziká pre jednu alebo viac zložiek životného prostredia.

(*) ak sú dostupné testovacie metódy.

H 15 Odpad, z ktorého sa po zneškodnení akýmkoľvek spôsobom môže uvoľňovať iná látka, napr. výluh, ktorá má niektorú z vlastností uvedených vyššie.

Poznámky

1. Nebezpečné vlastnosti „toxické“ (a „veľmi toxické“), „škodlivé“, „leptavé“, „dráždivé“, „karcinogénne“, „toxické pre reprodukciu“, „mutagénne“ a „ekotoxické“ sa priradujú na základe kritérií ustanovených v prílohe VI k smernici Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok ⁽¹⁾.
2. V príslušných prípadoch sa uplatňujú limitné hodnoty uvedené v prílohách II a III smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES z 31. mája 1999 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o klasifikácii, balení a označovaní nebezpečných prípravkov ⁽²⁾.

Testovacie metódy

Metódy, ktoré sa majú používať, sú opísané v prílohe V k smernici 67/548/EHS a v iných príslušných dokumentoch Európskeho výboru pre normalizáciu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 200, 30.7.1999, s. 1.

PRÍLOHA IV

PRÍKLADY OPATRENÍ NA PREDCHÁDZANIE VZNIKU ODPADU UVEDENÉ V ČLÁNKU 29

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť rámcové podmienky týkajúce sa vzniku odpadu

1. Používanie plánovacích opatrení alebo iných hospodárskych nástrojov podporujúcich efektívne využívanie zdrojov.
2. Podpora výskumu a vývoja v oblasti dosahovania čistejších výrobkov a technológií a výrobkov a technológií, z ktorých je menej odpadu, a šírenie a používanie výsledkov takéhoto výskumu a vývoja.
3. Vývoj účinných a zmysluplných ukazovateľov environmentálnych tlakov spojených so vznikom odpadu, ktoré majú prispieť k predchádzaniu vzniku odpadu na všetkých úrovniach, od porovnávania výrobkov na úrovni Spoločenstva cez činnosť miestnych orgánov až po vnútroštátne opatrenia.

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť štádium navrhovania a výroby a distribúcie

4. Podpora ekodizajnu (systematické začleňovanie environmentálnych aspektov do navrhovania výrobkov s cieľom zlepšiť environmentálny výkon výrobku počas jeho celého životného cyklu).
5. Poskytovanie informácií o technikách predchádzania vzniku odpadu s cieľom umožniť priemyslu používanie najlepších dostupných techník.
6. Organizovanie školení príslušných orgánov o začlenení požiadaviek súvisiacich s predchádzaním vzniku odpadu do povolení podľa tejto smernice a smernice 96/61/ES.
7. Začlenenie opatrení na predchádzanie vzniku odpadu v zariadeniach, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice 96/61/ES. V prípade potreby by takéto opatrenia mohli zahŕňať posudzovania alebo programy predchádzania vzniku odpadu.
8. Využitie kampaní na zvyšovanie povedomia alebo poskytovanie finančnej, rozhodovacej alebo inej podpory podnikom. Takéto opatrenia sú pravdepodobne obzvlášť účinné, ak sú zamerané na malé a stredné podniky a sú pre ne upravené, a ak fungujú prostredníctvom zavedených podnikateľských sietí.
9. Využitie dobrovoľných dohôd, spotrebiteľsko-producentských výborov alebo sektorových rokovaní s tým cieľom, aby príslušné podnikateľské alebo priemyselné odvetvia stanovili svoje vlastné programy alebo ciele predchádzania vzniku odpadu alebo aby zlepšili výrobky alebo obaly, ktoré vedú k nadmernému množstvu odpadu.
10. Podpora dôveryhodných systémov environmentálneho riadenia vrátane EMAS a ISO 14001.

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť štádium spotreby a používania

11. Hospodárske nástroje, ako napríklad stimuly pre čisté nákupy alebo zavedenie povinnej platby pre spotrebiteľov za istú časť alebo prvok obalu, ktorý by sa inak poskytoval zadarmo.
12. Využívanie kampaní na zvyšovanie povedomia a poskytovanie informácií zameraných na širokú verejnosť alebo konkrétnu skupinu spotrebiteľov.
13. Podpora dôveryhodných ekologických značiek.
14. Dohody s priemyslom, ako napríklad využívanie výborov pre výrobky, napr. výbory, ktoré boli zriadené v rámci integrovaných politík pre výrobky, alebo s maloobchodníkmi o dostupnosti informácií o predchádzaní vzniku odpadu a výrobkoch s nižším vplyvom na životné prostredie.
15. V kontexte verejného a podnikového obstarávania integrácia environmentálnych kritérií a kritérií predchádzania vzniku odpadu do výziev na predkladanie ponúk a do zmlúv v súlade s Príručkou o environmentálnom verejnom obstarávaní, ktorú Komisia uverejnila 29. októbra 2004.
16. Podpora opätovného používania a/alebo opráv vhodných vyradených výrobkov alebo ich súčastí, najmä prostredníctvom používania vzdelávacích, hospodárskych, logistických a iných opatrení, ako napr. podpora alebo zriadenie akreditovaných centier a sietí opráv a opätovného používania, a to najmä v husto obývaných oblastiach.

PRÍLOHA V

TABUĽKA ZHODY

Smernica 2006/12/ES	Táto smernica
článok 1 ods. 1 písm. a)	článok 3 bod 1
článok 1 ods. 1 písm. b)	článok 3 bod 5
článok 1 ods. 1 písm. c)	článok 3 bod 6
článok 1 ods. 1 písm. d)	článok 3 bod 9
článok 1 ods. 1 písm. e)	článok 3 bod 19
článok 1 ods. 1 písm. f)	článok 3 bod 15
článok 1 ods. 1 písm. g)	článok 3 bod 10
článok 1 ods. 2	článok 7
článok 2 ods. 1	článok 2 ods. 1
článok 2 ods. 1 písm. a)	článok 2 ods. 1 písm. a)
článok 2 ods. 1 písm. b)	článok 2 ods. 2
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (i)	článok 2 ods. 1 písm. d)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (ii)	článok 2 ods. 2 písm. d)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (iii)	článok 2 ods. 1 písm. f) a ods. 2 písm. c)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (iv)	článok 2 ods. 2 písm. a)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (v)	článok 2 ods. 1 písm. e)
článok 2 ods. 2	článok 2 ods. 4
článok 3 ods. 1	článok 4
článok 4 ods.1	článok 13
článok 4 ods. 2	článok 36 ods. 1
článok 5	článok 16
článok 6	—
článok 7	článok 28
článok 8	článok 15
článok 9	článok 23
článok 10	článok 23
článok 11	články 24 a 25
článok 12	článok 26
článok 13	článok 34
článok 14	článok 35
článok 15	článok 14
článok 16	článok 37
článok 17	článok 38
článok 18 ods. 1	článok 39 ods. 1

Smernica 2006/12/ES	Táto smernica
—	článok 39 ods. 2
článok 18 ods. 2	—
článok 18 ods. 3	článok 39 ods. 3
článok 19	článok 40
článok 20	—
článok 21	článok 42
článok 22	článok 43
príloha I	—
príloha IIA	príloha I
príloha IIB	príloha II

Smernica 75/439/EHS	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 3 ods. 18
článok 2	články 13 a 21
článok 3 ods. 1 a 2	—
článok 3 ods. 3	článok 13
článok 4	článok 13
článok 5 ods. 1	—
článok 5 ods. 2	—
článok 5 ods. 3	—
článok 5 ods. 4	články 26 a 34
článok 6	článok 23
článok 7 písm. a)	článok 13
článok 7 písm. b)	—
článok 8 ods. 1	—
článok 8 ods. 2 písm. a)	—
článok 8 ods. 2 písm. b)	—
článok 8 ods. 3	—
článok 9	—
článok 10 ods. 1	článok 18
článok 10 ods. 2	článok 13
článok 10 ods. 3 a 4	—
článok 10 ods. 5	články 19, 21, 25, 34 a 35
článok 11	—
článok 12	článok 35
článok 13 ods. 1	článok 34

Smernica 75/439/EHS	Táto smernica
článok 13 ods. 2	—
článok 14	—
článok 15	—
článok 16	—
článok 17	—
článok 18	článok 37
článok 19	—
článok 20	—
článok 21	—
článok 22	—
príloha I	—

Smernica 91/689/EHS	Táto smernica
článok 1 ods. 1	—
článok 1 ods. 2	—
článok 1 ods. 3	—
článok 1 ods. 4	článok 3 ods. 2 a článok 7
článok 1 ods. 5	článok 20
článok 2 ods. 1	článok 23
článok 2 ods. 2 až 4	článok 18
článok 3	články 24, 25 a 26
článok 4 ods. 1	článok 34 ods. 1
článok 4 ods. 2 a 3	článok 35
článok 5 ods. 1	článok 19 ods. 1
článok 5 ods. 2	článok 34 ods. 2
článok 5 ods. 3	článok 19 ods. 2
článok 6	článok 28
článok 7	—
článok 8	—
článok 9	—
článok 10	—
článok 11	—
článok 12	—
prílohy I a II	—
príloha III	príloha III